

a szövetkezetek ott még erősebben és felekeztesebb szellemmel dolgoznak, mint azelőtt.

Némely zsidó vallású polgártársaink a bodrogközi választásról írt közleményeinkkel s főképp dr. Székely Albert, jelles munkatársunk cikksorozatával elégedetlenkedtek, mert hitokrokainak oly nyilatkozata megmondta a véleményét. Tisztelettel kérdezzük gróf Mailáth leközlött nyilatkozata után, mi a véleményük most?

A kitartó és energikus gróf ur beszéde egyébként kell, hogy a vármegye liberális elemeinek élénk figyelmét terelje az u. n. szövetkezeti mozgalom felé, főképpen a vármegyei gazdasági egyesületnél beállott változás és amiatt is, hogy a földművelésügyi kormány a ruthén-akció Zemplénvármegyének északi részére is kiterjesztési kívánja. Vigyázni kell, hogy egészséges eszmét egészséges irányban valósítsanak meg, mert különben többet árt, mint használ.

• Országos szabadelvűek.

Ez a legújabb politikai pártszínezet. Felfedezte a „Zemplén” 1902. évi naplára.

Ez a jelen hivatalos kalendárium közli a zemplénmegyei országgyűlési képviselők névsorát, s a végére valamely jelképek egész boldogságával bigygyeszi oda a „diszitó” jelszót: mindnyájan országos szabadelvűek.

Hát mi már halottunk országos vásárról, országos esőről, országos kiállításról, országos statisztikai hivatalról, sőt — boesánatot kértünk — országos marhákról is, de országos szabadelvűekről most hallunk először.

Miért országosak vajjon ezek a szabadelvű urak? Miért országosak?

Talán mert ők az egész országban mindenütt szabadelvűek? Akár Sárospatakra mennek, akár Nagy-Bécskerekre? Ellentétben a megyei szabadelvűekkel akik csak egy megyében azok. Mert ilyenek is lehetnek, sőt az se ritkaság nálunk, hogy valaki az egyik választókerületben függetlenségi, a másikban „szabadelvű” párti.

De hát ezt se hihetjük egészen, mert hisz ha ilyen értelemben országos szabadelvűek ők, akkor az következik ebből, hogy az országon kívül — pl. Belgrádban — már nem szabadelvűek. Ez pedig csak nem lehet így.

Vagy tán az országos és heti vásárok analógiájára vannak országos és heti szabadelvűek? Ezt se halottuk eddig! Vagy tán országos és világszabadelvűek lennének, valamint van országos és világgazdasági? Hihetetlen! Avagy a közönséges és országos marhák mintájára volna nekünk a közönséges és országos szabadelvűek? Ezt se tesszük fel!

Szóval, nem tudunk tisztába jönni a dologgal?

Ó Zemplén 1902. évi naplára! Magyarázd meg nekünk, hogy miért országosak a mi szabadelvűink, s gazdagítsd ez által egy újabb szenzációs Adalékkal Zemplénvármegye történelmét!

Tudós professzor Ballagi.*

Boesásson meg megdicsőült urambátyám, debreczeni tudós professzor Hatvani uram, hogy egy derék pórtársam Kegyelmedről írt színjátékának a címét a sárospatakiak követére illeszttem. Boesásson meg, urambátyám, mert a Kegyelmed galambszíve bizonyára remegten remeggett odafönn a magasságos egekben, mikor huszadik századbeli kollégáját a héten a t. házban okosabb be-

szédre méltó hangon beszélni hallotta.

Mert Ballagi Géza ur, a volt sárospataki jogtanár szűzbeszéde nekünk is kellemetlen órákat szerzett. Nem emlékszünk, hogy a képviselőházban beszéd valaha oly kinos hatást keltett volna, mint az övé. — Hála istennek. Mert a kétségteletül tudós professzor ur a munkatálanok segítségének kérdésénél szólalt föl oly megdöbbentő rideg okoskodással, hogy szinte fázott belé a t. Ház. Hogy mit mondott mindent, azt bizonyára tudják Önök. En ebből a beszédből csak egy kitévőt ragadok meg és annak képesén az egész beszéd hatástalanságának örömteli érzete készlet elmondandóimra.

A professzor ur tudniillik azt merete mondani, hogy a magyar munkás élethetetlen. Élethetetlen! Oly értelemben, hogy nem ér a keze és esze munkája egy fikarcnyit se. És ezt akkor mondja el, mikor bebizonyított igazság, hogy idegenben tárt karokkal fogadják a munkabíróbb, ügyesebb magyar munkást. Olyankor, mikor ez a dologtalan nép sanyaru viszonyai és nyomorgásai közt mint megváltó reményesillagához fordul a magyar képviselőházhöz, hogy segítse meg. Hogy Ballagi Géza urnak mi a véleménye a magyar munkásról, az nekünk ezek után teljesen közömbös. Hogy ki merete mondani ott, a hol mondta, az több volt, mint méréség! A cinizmus jelszóló nem rajzolható foka szükséges ily kijelentéshez.

A mi örömlünk mindazáltal nagy az ő felszólalásán. Micsoda hatalmas megnyilatkozása volt az ellenkező vélemények a beszéd keltette kinos csönd! Ez a csönd kivégezte Ballagi professzor urat, de fényesen bizonyította, hogy a magyar képviselőház mint vélekedik a magyar munkásokról. Maga a párt, melynek kebelébe a felszólaló tartozik, utasította leghévesebben vissza azt a beszédet. Az uralkodó párt a legkomolyabban foglalkozik tehát a munkáskérdés megoldásával, közgazdasági és társadalmi életünk e legfontosabb tárgyával. Ballagi képviselő egymaga képviseli immár a képviselőházban azt az ősi nézetet, hogy a magyar munkás nem ér föl az idegennel, vagyis a hogy ő mondta: élethetetlen. Nem, uram! Élethetetlen volt az a társadalom, melynek talajában ily fölfogás meggyökereszedhet. Élethetetlen volt a magyarság, mely nem akarta belátni, hogy mi, a mi fajunkkal, mire vagyunk képesek.

Még nem érlelődött meg a társadalom egészében, de már jó úton van, hogy oda eljusson a helyes fölfogás. A képviselőház amaz ülése fényes példájára vala az idők és a fölfogás megváltozásának bizonyítására. A munkáskéz megbecsülése nyomán aztán fog jönni a többi: a magyar munka megbecsülése is. És akkor volnánk csak valóban élethetetlenek, ha meg nem értenék ezt az új szellemet. Nekünk, akik lelkesedünk minden hévével szálltunk vala sikra mindenkor, mikor érdekeink igazát kellett megvédenünk, ünneppn volt a Ballagi Géza felszólalásának napja. Mert lehetetlen, hogy a nemzet meg ne érte a képviselőházban megnyilatkozott véleményét. A Ballagi Gézák elmehetnek — Bécsbe. Ott hálás publikumuk akad bizonyára és bőséges tapsban lesz részük. A magyar munkást megérálmazni csak ott szabad. Itt, hát isten, tovább jutottunk — egy kakas lépéssel.

—i.

Kisért az inség.

(y) A tél közeledtével egy idő óta rendszeren megjelenik az inség réme Zemplén vármegye felvidékén. Sajátságos, hogy ez a sokszor emlegetett rém, valóságos kisérlet, mely nem teszi magát láthatóvá minden-

kinek, csupán egyes kiváltságoknak. nálunk rendszerint a hivatalos apparátus véli látni és elűzése nem tömjén füstöt, de ezeket kér az államkormánytól. Inség kimutatásokkal zaklatják a felvidéki joggyőzöket és ha ezek nem tudnak inséget, kimutatni, még nehezebbnek is rájuk.

Hát hiszen elismerjük, hogy az inség-munka igen sok jót tett a felvidéknek. Az e címen kiutalt pénzzen kiépítették ezt vagy azt az utat, javították a felvidéki közlekedési eszközeit. Ez mind igen szép és igen hasznos dolog, de miért bujtatták ezt a munkát az inség rémes köpenyébe?

Ha szükségesnek látják valamely úttestnek a megjavítását, egyik-másik domb leszedését, ám kérjék a szükséges pénzt ezen a címen s ne hamisítsák meg a tényállást. Ne kérelmek az államkincstárt olyan fejős tehénnek, melynek kiapad a teje, ha nem fejkik.

Ne csináljanak az inséges munkával még nagyobb inséget, mert tudvalevő dolog, hogy rendszerint tavaszkor ölik a munkás népet az inséges munkával, akkor a midőn neki az időre legnagyobb szüksége van saját dolgainak elvégzésére, akkor a midőn egy igaz napszámért 6 koronánál is többet fizetnek, s a mikor a mezőgazdák alig tudnak munkához jutni. Hasznos és okos dolog-e ilyenkor a mezőgazdaságtól elvenni az amugy is kevés munkacserét a láthatatlan inség szolgálatába és a népet olesó napszámok ledolgozására szorítani?

Hivatalosan mindig konstatáljuk az inséget, pedig valójában nincs, csak lenne, ha az amerikai kívándertlást tüzzel-vassal megakadályoznák. És ha tényleg volna az inség a felvidéken, az ilyen ideig örág tartó munkával nem enyhítjük a nyomoruságot, mert az ilyen pünkösti királyiságot a kívándorló vizsza nem tér Amerikából, de még az utnak feléről sem, sőt még a készülődés sem mond le ebbeli számdékáról.

Állandó munkáról kell gondoskodni, ha azt akarjuk, hogy a felvidéki nyomoruság enyhítsünk. Nem 60–70 filléres napszámmal, de jó keresettel tarthatjuk csak vissza a munkáskéz. A felvidék népe már megismerte Amerikát s azért nem akar az éhséggel élet-halál harcot vívni, de szorgalmas munkával sokat akar keresni, hogy jusson is, meg maradjon is.

A napszám rohamos emelkedése, a munkás és eselédhiány világosan bizonyítja, hogy nincs a felvidéken olyan borzasztó inség, mint a minőnek azt hivatalosan festik.

Azok a hivatalos közők, a kik komolyan akarnak a szegény népen segíteni kérjék követeljék az önálló vánterületet, mert ez által fellendülne az ipar és sok munkáskéz kapna foglalkozást. Az erdők jobban célszerűbben kihasználtatnának, a föld felülete és belseje is jobban kihasználtatnék, a forgalom minden téren élénkebb lenne s a dolgozni vágyó lépten-nyomon munkához jutna. Követeljék a bevándorlás megszorítását és az idegen kolóniák létesítésének megakadályozását.

Fő elvünk ne az legyen, hogy az államkincstárt megfejéjk, de hogy a magyar tőkének gyümölcsöző befektetés s a munkásnak biztos és tisztes kereset nyujtsanak. Az inséges munkával még a legjobb esetben is csak enyhítik, de semmi esetre sem gyógyítják meg a bajt.

A MEGYE ÉS A VÁROS

— A választott városatyák felének kisorsolása van a f. hó 20-iki közgyűlés napirendjére tűzve. Szükségesnek látjuk tehát nyilvánosan megállapítani, hogy törvény szerinti ki az a 45 képviselőtest, tag, kiknek fele kisorsolandó.

Az 1898. július 1-én választott

rendes tagok sorában időközben sok változás esett. Számos rendes tag előjárói tisztséget nyert a városnál, többen elhaltak stb. Mindezeknek helyére póttagok léptek, még pedig figyelemmel a Bellügyminiszter 1888. évi 73533. sz. határozatára »a községi képviselők sorában megüresedett helyre azon választókerületből hivandó be a legtöbb szavazatot nyert póttag, mely kerületben az illető képviselő meg volt választva.«

Három év előtt meg lett választva:

a) az I. kerületben 22 rendes és 6 póttag. Utóbbiak a szavazatok sorrendjében Csomós András, Hlavathy Kálmán, Kreszinsky Ferencz (meghalt), Rözner Tivadar, Kucséra Antal, Szentgyörgyi István eszmadia.

A 22 rendes tag ma: Dókus Gyula, Moré Dániel, Kooz Adolf, Tóth András, Zombory János, Vagó Gyula, Vincez János, Kovalevics János, Halász József, Székely Imre, dr. Sarmay István, dr. Rosenthal Sándor, Benedek János, Schwéger Ignác, Barthos József, Friedmann Lipót. (Grosz Vilmos helyén, mert esődbe jutott) Csomós András, Roth Vilmos, Tarry Károly, Éhlerth Gyula, Vadász Antal és ifj. Kulcsár Ferencz.

A városházán törvényellenesen Grosz Vilmos helyére a 2-ik póttagot, Hlavathy Kálmánt hívták be és átugrották Csomó Andrást. Kisorsolandó 11 tag.

b) a II-ik kerületben 21 rendes és 5 póttag. Utóbbiak: Izsepy Miklós, Kozinovszky Kálmán, Maláresik József, Nagy Kálmán és Reichard Lajos.

A rendes tagok ma: Behyna Miklós, Dongó Géza, Dókus László, Fleissner Frigyes, Haas Adolf, Jelenek Adám. (Kapás Aurél helyén, mert v. főjegyző lett) Kozinovszky Kálmán. (Kis Ödön helyén, mert v. ügyész lett) Maláresik József, Kovács Endre, Manks Endre, (Székely Elek helyén, mert polgármester lett) Iszpy Miklós, Szentgyörgyi Dezső, Staut József (Schwarz Bernát helyén, mert elhalt) Nagy Kálmán, dr. Thuránszky Zoltán, Wilhelm Henrik, dr. Kellner Soma, dr. Löcherer Lőrincz, Szöllösi Artur és (Matterny József helyén, mert elhalt) és Reichard Lajos, Matyvasovszky Kálmán elhalt, de helyére már póttag behívható nem volt, mert ezen II. kerület őt póttagja már mind rendes taggá lett. Tehát csak 20 rendes tag van a II. kerületben. Kisorsolandó 10 és választandó lenne 11 tag.

A városházán törvényellenesen hívták be ebbe a kerületbe Behyna Kálmánt, a ki a III. kerület első póttagja volt és csak a III. kerületben megüresedett helyet foglalhatja el. Ugyancsak törvényellenesen hívták be Szentgyörgyi István anyakönyvezető helyett, aki egyetlen kerületben sem lett póttagul választva, az I. kerület 6-ik póttagja ugyanis a hasonnevű eszmadia.

c) a III. kerületben 22 rendes és 6 póttag. Póttagok voltak: Behyna Kálmán, Fábry Károly, Knopfler Sándor, Mester István, Maláresik Pál és Mendik János.

A 22 rendes tag ma: (Buday Akos helyén, mert pénztárnok lett) Behyna Kálmán, Bauer Antal, Blumenfeld Emánuel, Csáki Imre közgyám, (Ember Ernő helyén, mert meghalt) Fábry Károly, Görgey Gyula, Grünbaum Simon, dr. Hornyay Béla, Arnótfalvy Tivadar, Krausz Lipót, dr. Kossuth János, Ligeti Ignác, Lipschitz Adolf, Miklóssy István, Meczner Béla Mispál József, Mizsik István, Oláh Béla, Pecz Vilmos, Pfeifer Gyula, Szokolay Emil és dr. Ormándy Miklós (illetve amennyiben Ormándy elköltözött, ha a képv. tagságról irásbelileg lemondott, helyén Knopfler Sándor.)

A városházán törvényellenesen hívták be Mester Istvánt, e kerület 4-ik póttagját, kire a sor egyáltalán nem juthatott. Kisorsolandó 11 tag.

A sorsolásra néve még utalunk

* Dr. Ballagi Gézának a lisszai kerület szabadelvű párti országgyűlési képviselőjének minden párton kinos feltűnését keltett beszédjével nemcsak a politikai lapok foglalkoztak, hanem erős támadásoknak volt az kitéve közgazdasági lapok részéről is. Különösen érdekesen ír felőle a Közgazdasági Híradó, melynek cikkét itt egész terjedelmében közöljük.

az 1886. XXII. t. cikk 41. §-ának arra a rendelkezésére, hogy a sors-huzás minden választókerületre külön eszközlendő.

Az pedig a törvényszerűségnek elemi követelménye, hogy a nevetek tartalmazó céduláknak ugy a papír minősége, mint nagysága és vastagsága tekintetében teljesen egyformáknak kell lenniök és egyformán kell azokat az urnába dobás előtt összehajtani. Példaként szolgáljon az az eljárás, melyet az esküdt bíróság elnöke követ.

Végül mivel esetleges szavazásnál egy-két szavazat is dönthet a közgyűlésen, e helyütt említjük meg, hogy az állásuknál fogva szavazati joggal bíró képvis. tagok közt szabályellenesen szerepelnek a városi alkapitány és városi alorvos.

Az 1886. évi XXII. t. c. 58. §-a értelmében ugyanis szavazattal bíró képviselői tagok az előjárásig következő tagjai: polgármester, árvaszéki ülnökök, tanácsnokok, rendőrkapitány, jegyzők, ügyész, pénztárnok, számvévo és orvos. A többi tisztviselők a gyűléseken felszólalhatnak stb. de szavazattal csak azon esetben bírnak, ha a képviselőtestületnek különben is tagjai.

Ugyanígy szól a városi szervezkedési szabályrendelet 6. §-ának 7. pontja is, mely változatlan maradt az alkapitányi és alorvosi állás későbbi rendszerezésekor. Nem is lehetett azon változtatni, mert a törvénnyel összeütközött volna.

× **A közgyűlés mérvéről és módjáról szóló szabályrendelet** tárgyalása is szerepel a pénteki városi közgyűlés tárgyai közt: furesa cím. az bizonyos. De gyanus is előtűnik a dolog egy kovessé. Hiszen a város szervezkedési szabályrendeletének II. és III. fejezete, a 4. 5. és 6. §§-ok 7. sűrűn nyomtatott lapon elég bőven rendelkeznek arról, amit ez az új szabályrendelet címe után ítélni jelenthet. De már akár jó, akár nem a benne rejlő szándék, egy dolog bizonyos. T. i. az, hogy a mult évi szeptemberben dr. Schön Vilmos felszólalására és id. Mechner Gyula pártoló szavaira a polgármester ur kötelezetten roa, meg is ígerte, hogy azontul a szabályrendelet tervezete szokszorosítottatni és tárgyalás előtt a városatyák közt idejekorán kiosztatni fog. Csak a rövid színházi szabályrendelet nyomban való tárgyalását kérte, mert az sürgős, azontul már módjában lesz a városatyáknak otthon előbb tanulmányozni. a tervezeteket. Azóta már nehányszor nem teljesítette ezt a pmester ur. Pedig az egész világon ugy van az, hogy nemesak a városatyáknak, hanem a sajtóknak is elküldik az ilyen dolgokat, hogy hozzászólhasson. Eleve tisztázott nézetek kerülhetnének így a sajtó révén a város zöld asztalához, ahol aztán gondosabb és lelkiismeretesebb munkát végezhetnének. Csak a mi városatyáinkon kerültek a nyilvánosságot. Nem törődnek azzal, hogy a báránylelkű képvis. tagok elfojtott elégedetlensége már annyira vitte az állapotokat, hogy egy vitális fontosságú ülésen, minő a november 26-iki volt, összesen hét tag jelent meg, akik egy félóra alatt végeztek a jelentékeny napirenddel Ezt a nembánóságot, ezt az „en-bloc”-rendszert szeretik a mi városi kormányzóink. Nem volna még itt az ideje, hogy meggondolják magukat? Előre tudjuk a pmester ur stereotyp feleletét: „Kérem szépen, már így is annyi pénzbe kerül a sok nyomtatvány, hogy el nem bírjuk”. No hát, mi nem vitatkozunk. Nem mondjuk, tessék másutt spórolni, mert ez a kis költség szaporulat a legjobb erkölcsi kamatokhoz beruházás volna. Hanem teszünk egy előzőkeny ajánlatot. Készeknek nyilatkozunk lámpabár helyet adni a város minden ily természetű közleményeink, hogy ne kelljen azokat külön sokszorosítottatni. Csak tessék ideje korán hozzánk juttatni, hogy a hosszabb tervezeteket és javaslatokat esetleg

több folytatásban idejekorán hozzassuk. Lapunkból jó előre megismerik a közgyűlési tagok is, megismerik egyuttal a nagyközönség hangulatát is, és utja nyílhatik az egészségesebb igazgatási szellemnek. Mindaddig, míg a nyilvánosságot és az ellenfeleket tisztelni meg nem tanulják, a városi ügyek terén sem fejlődhetik ki a helyes irány.

× **Városi közgyűlés** lesz pénteken dec. 20-án délután 2 és fél óraker. A közgyűlés tárgyai: 1.) a képviselő testület választás alá eső tagjai felének az 1886. évi XXII. t. c. 41. §-a értelmében leendő kisorsolása. 2.) Törvényhatósági bizottsági határozat a villamos közvilágítás pótszerződésnek jóváhagyása tárgyában. 3.) a kéményseprő ipar gyakorlása iránti szabályrendelet tárgyalása. 4.) a közgyűlés mérvéről és módjáról szóló szabályrendelet tárgyalása. (Tíz aranyat annak, ki megfejt, hogy ez mi akar lenni? Szerk.) 5.) a tanács javaslata a Boek Imre által bérelt kerti helyiségre vonatkozólag. 6.) Fekete Adám és társai soprósiók fizetés emelés iránti kérvénye. 7.) polgármesteri előterjesztés Rakmányi János adó tanácsos helyettesítés tárgyában. (Ez igen fontos most az új, a dó kivetések küszöbén.) 8.) tanácsi előterjesztés nap-számos adó leírása tárgyában.

× **Városunk közösi választóinak** az 1902-ik évre összeállított névjegyzéke közszemlére tétetett. Holnaptól esütörtöktől kezdve öt napon át, tehát december 19. 20. 21. 22 és 23. napjára a városi kiadóhivatalban megtekinthető. Felelbezzni lehet további öt napon át.

SZÍNHÁZ.

Sajátságosan gondolkozott a mi színügyi bizottságunk. Előzte, hogy kicsoda kinosan vergődik egy félbenmaradt szintársulat két hónapon át ócska darabok előadásával, s akkor nem igyekezett a közönség kedvére eljárni. Most aztán, hogy a társulat egészen megjavult s csaknem kifogástalan: most megengedi, hogy három héttel a kikötött idő előtt elmenjenek

Mezei direktort se értjük. Hiszen hogy eddig nem jártak színházba, az tán csak mégse egészen a közönség hibája. Most jó a társulat. kezd jó darabokat adni, meglátja, hogy lesz közönség is mindig. Hát minek távozik, most, mikor az eddigi veszteségeit is behozhatná pár hét alatt?

Mégis kérte, hog decz. 27-én bocsássák el. s a színügyi bizottság ajánlólag terjesztette ezt a városi közgyűlés elé.

Reméljük, hogy a gyűlés az eredeti szerződéshez fog ragaszkodni. Az utóbbi négy előadás mintaszerű volt, jobbat nem is kívánhatunk. A közönség közönyének jege is kezd megtörni. Kívánatos is, hogy megmutassa hogy a jó előadások iránt tud érdeklődni.

Szombath „Suhanc”

Dobó jutalomjátékául Konti régi jó operettjét, sajnos, csak félig telt ház előtt, de annál jobb előadásban Dobó Bizott szerepét a szokott ügyességgel játszotta, bár nem a legjobb kedvvel Ragányi Iza eleven, pajkos esinos suhanc volt. Tabo i kacagtató Duranó. Horváth, Várady Margit, Széllényi Emilia egyszerűítették ki jól az embemb't. — Radó Rózi szép volt, Irsay keveset de jól énekelt.

Vasárnap. „Gyerekekasszony”

Nagyon gyenge, sablonos népszimű, tele a legbanálisabb szinpadifogásokkal. Kár az az igyekezet, amit

rápazaroltak a szereplők. Pedig bőven pazarolták, remekül ment az előadás, Ragányi Iza elemében volt a tüzzől pattant ügyes paraszteme-nyeskeszerepében. Gulyás nagyszerűen mulatságos. Radó Rózi jó volt (csak a fejét forgatta túlságosan) Horváth gyönyörűen énekelt. Irsay jól adta a feltűkeny molnárt. Berlány Vanda is játszott. Elég ennyit írni róla, mert hogy tökéletes művészetrel játszott, hogy csudálatosan bájos volt, az magától értetődik.

Hétfő: „A bor.”

A legjobb magyar népszimű, a multkorinál sokkal jobb előadásban ment. A szereposztásban annyi változás volt, hogy Mihály bácsit Szereky, a kovácsot, Irsay s özv. Derék, a kovácsot, Irsay s özv. Derék, a kovácsot adta. Mind a három előnyös változás. A régi szereplők is jobban játszottak mint a multkor, különösen Patáky Riza sokkal jobb volt. s Csiky is meglepően természetesen. Ha ilyen irányban alakulna át, kitűnő színész válkón belőle. Dobó is sokkal diszkrétebb volt, mint a multkor. Berlány Vanda csak azért nem volt jobb, mint a multkor, mert jobb már nem lehetett. Közönség nagyvon szépen volt, pedig az idén már negyedszer adták, de hisz a bort érdemes megnézni negyvenszer is.

Kedd: „Newjork szépe”.

Gulyás jutalomjátéka telt házat csinált. De ment is a darab remekül (egy kis fennakadást és a kihagyásokat leszámítva) Gulyás széles jó kedvében volt s egész művészetét ragyogtatta. Temérdek tapost, sőt zajos éljeneket kapott, különösen a remekül előadott füttü-kuplé után. Gulyás kedvéért lépett fel Friss Heiman Tviddles hadnagy szerepében nagy sikerrel. Gyönyörűen énekelt. Violette Grayt a jutalmazott felesége, Székely Renée adta. Jól nézett ki, s igen ügyesen játszott. a hangja is kellemesen esengett.

Ragányi Iza Várady Margit Irsay. Horváth, Széllényi, Derék, jól játszottak, csak Dobó nem volt olyan jó, mint máskor.

Kissiet Berlány Vanda játszotta, s még szebb volt, mint máskor, pedig azt hittük, hogy már nem lehet szebb. Csudálatosan jól állt neki a szöke paróka, meg könnyű kis piros ruha. Olyan volt, mint egy tündérvilági jelenés, mint egy testett öltött ábránd. És kicsoda aranyos, kedves, diszkrét pajkossággal mozgott, táncolt, mosolygott egész este a szinpadon! Alig volt pár szó szerepe, de ő adta meg a bangulatát, a báját az előadásnak. Bámulatosan kedves szubrett temperamentumot árukt el, amlt eddig alig sejtettünk benne. Kár, hogy nincs hozzá való hangja!

Sok ilyen jó előadást kérünk.

Szurdán Kareag sziművét, Lemonást, esütörtökök Szántóyt adják. Összintén ajánljuk mindenkinek, hogy ne mulassza el a még hátralevő egy pár színházi estét. Eleget koplakunk majd megint kilenc hónapig!

× **Színészek Gáláján.** — Gálaszécsről írja tudósítónk: — A legnagyobb esemény most nálunk, hogy színészeink vannak. Várva-várta őket a közönség és midőn itt vannak — nincs aki megnézze. Csodálatos a közöny, melyet a közönségünk a színészek iránt viseltek. Pedig László társulata megérdemli a pártfogást, mert a viszonyokhoz képest jól van szervezve és különösen az igazgató pár, Gerő F. és Barna J. határozottan jól játszanak. Gerő F. az „Arany Kakas” Daxelhubarját oly pompásan megjátszotta, hogy valóban ritkítja magát. És ezen pompás, összevágó előadást alig néhány száll ember nézte végig, akiknek hála az égnek még van egy kis érzelésök a magyar színészet iránt. Hja, kérem, ha nem színészekről, hanem komédiásokról, csepürágókról van szó, akkor volna publikum, akkor még kiesiny is a vásártéren felitni szokott ponyvatábor, akkor nem

tartja vissza a publikumot sem eső, se szél, se hófergeteg: a komédiába? no oda már elmegyünk, de a színházba? . . . hát kérem rosszak a viszonyok, nincs pénz, majd az eső esik, nagy a hideg, szóval mindig van kibúvó, hogy ne kelljen menni a színházba. Szegény színészek, szegény magyar színészek, ti nektek nálunk száraz kenyérre sem jut, a csepürágók pedig duzzadt tárcáva távoznak el. Gondoljátok meg nem-e volna jobb, ha . . . de nem . . . hiszem, reménylöm, hogy városunk t. közönsége megfogja szívlelni e szerény sorokat és lehetővé fogja tenni, hogy színészeinknek is jusson minden napra egy-egy falat kenyér.

HIREK.

— **Uj kamarás.** Öfelsége a király Ferenczy Elek dr. földbirtokos és állami anyakönyvi felügyelőnek a kamarási méltóságot adományozta.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Hegedűs Győző sátoraljaújhelyi kir. törvényszéki segédtelekkönyvezetőt a kisszebeni kir. járásbírószághoz telekkönyvezetővé nevezte ki.

— **Bajusz Zoltán** közij, joggyakorló kolozsvári tud. egyetemen f. hó 14-én államtudományi doktorrá avattatott.

— **Halálozás.** Megrendítő haláleset híre járta be városunkat f. hó 16-án Mechner Ferenc joghallgatónak Mechner Béla vármegyénk egyik legtekintélyesebb férfja egyetlen fiának halála híret hozta a táviró. A vártalanul elhunyt nagyreményű ifju halála messze kiterjedő tekintélyes rokonság szívét ejtette gyászba, kik iránt vármegyeszerte nagy a részvét. A család a következő gyászjelentést adta ki: Detek és tengerfalvi Mechner Béla és neje miklósvári Miklós Lujza és leányai: Anna, férjével négyesi Szepessy Kálmánnal s gyermekeivel Annával és Lászlóval; Sarolta, férjével bernátfalvi Bernáth Aladárral s gyermekeivel Gyulával és Borbálával; detek és tengerfalvi Mechner József, ragyóci Csoma Istváné szül. miklósvári Miklós Mária, férje ragyóci Csoma István és leányuk Mariskával, özv. miklósvár-Miklós Lászlóné gyermekeivel Margit és Lászlóval, miklósvári Miklós Béla fiával Bélával, valamint az egész rokonság nevében megtört szívvel jelentik, felejtgetetlen s forrón szeretett fiok, testvérük, sógoruk, nagybátyjuk, unokaöccsük, unokatestvérük és rokonuknak, detek és tengerfalvi Mechner Ferenc joghallgatónak, élete 21-ik évében Máramaros-Szigeten, 1901. évi dec. hó 15-én éjjeli 12 óraker hirtelen történt gyászos elhunytát. A korán elköltözött kedves halott földi maradványai 1901. évi december hó 18-án d. u. 2 óraker fognak az ev. ref. egyház szertartásai szerint a sátoraljaújhelyi köztmetetőben örök nyugalomra helyeztetni. Sátoraljaújhely, 1901. december hó 16-án. Szeretett és béke honoljon hantod felett!

— **Sátoraljaújhely független** polgárai 1902. január 5-én részben a Kossuth-szobor, részben az alakuló függetlenségi kör alap javára a városi színházban zárkörű táncmulatságot rendeznek, a meghívók jövő hét folyamán küldetnek szét. Páholok Betteheim Sándor unárl már előjegyezhető.

— **A „Zemplémegei Vívó és Sport Klub”** bálbizottsága ez utón is értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy e hó 21-ére tervezett „zárkörű-táncostély” bizonytalan időre elmarad.

— **A Carolineum** leánynevelő intézetben f. hó 22-én, azaz vasárnap délután fél négy óraker lesz a ruha kiosztás a r. k. fiu és leányiskola szegény tanulói között. Az érdeklődőket tiszteltelt mdghívja az igazgatóság.

— **Követésre méltó példa.** Megható jelenet játszódott le az elmúlt hét szerdáján a sárospataki r. k. elemi iskola egyik termében. A kora délutáni órákban egy ismeretlen uri

